FORTEPIANO TEXNİKASI ÜZƏRİNDƏ İŞ

Elm

Ü.Hacibəyli adına Bakı Musiqi Akademiyasının E-mail: habishka83

Fortepiano texnikasi anlayışı çox böyük və müxtəlifcəhətlidir. O özündə ifa olunan əsərin bədii məzmununun yaranması üçün lazım gələn bütün vasitələri cəmləşdirib. Texnika məhdud məfhumda (yaradıcılıq təşəbbüsündən məhrum) və geniş anlayışda (estetik planda) mövcuddur. Məhdud mənada texnika – barmaqların çevikliyi, sürəti və dəqiqliyi deməkdir. Geniş ümumestetik baxımdan isə ifaçı-musiqiçinin texnikası termini başqa məna kəsb edir. Bu, ifaçının demək istədiyini ifadə etmək bacarığıdır.

Pianoçu müəllimlərin qarşısında duran vacib məsələlərdən biri ifa təcrübəsi az olan tələbə və şagirdlərdə barmaqların məkan dəqiqliyini tərbiyələndirməkdir. Əlbəttə ki, bunun üçün tələbə alətin klaviaturasına yaxşı bələd olmalı, onun üzərində sərbəst hərəkət edə bilməlidir ki, bu da çoxillik çalğı təcrübəsi ilə qazanılır. Müasir fortepiano məktəbi müəyyən mərhələdə məşğələlərin, qamma və texniki bacarığını formalaşdırır və əsərlərin ifası zamanı çətinlik yaradan texniki hissələrin öhdəsindən gəlməyə kömək göstərir.

Pianoçunun texniki ifaçılıq bacarığı dedikdə burada həm də səslənmə – çox sakit və çox bərk, "məxməri" və "parlaq" səslə ifa edə bilmə bacarığı, əsərin stili və bədii öhdəlikləri nəzərdə tutulur. Pianoçunun bütün hərəkətedici aparatı müəyyənləşmiş obraza və səslənməyə istigamətlənir ki, buna da ifaçı hər fürsətdə nail olmağa calısmalıdır.

Fortepiano texnikası anlayışına biz musiqinin məğzini çatdırmağa yardımçı vaşitələr toplusu kimi baxmalıyıq. Buna görə də hər hansı bir əsərin texniki çətinlikləri üzərində işə onun musiqi məğzinin qavranılmasından başlamaq lazımdır. Məlumdur ki, sənətkar təsəvvüründə hər şey daha aydın görünür, lakin həmin materialın canlandırılmasına müyəssər olmaq bir qədər çətindir. Təsadüfi deyil ki, dünya incəsənətinin korifeyləri deyirdilər: "Etmək

istəmək" və "edə bilmək" arasında böyük fərq var. Əsərin bədii cə-mağın uc hissəsində - daha dəqiq desək "balışcıqda" saxlayıb, hətdən dolğun şəkildə qəbul edilib işlənilməsi və ifası əsərin tex-n dirsəkdən, hətta çiyindən barmağa qədər olan uzunluğunu niki tarəfinə də bilavasitə öz müsbət təsirini göstərir. Buna görə dəmaq və bu xəttin köməyi ilə dərinliyə varmaq lazımdır. Təbii ki, texnika barəsində danışmazdan əvvəl, səs üzərində iş, oxunaqlılıçıol təzə başlayanlar üçün çox uzun və gəliz görünə bilər. Lakimi mövzulara toxunmaq daha düzgün olardı. proses ona öyrəşdikdən sonra daha tez əmələ gəlir. Bu üsulu

Səs üzərində iş səsin keyfiyyəti üzərində iş deməkdir. Yaxşnək olar ki, "fortepianoda oxumaq" bacarığı ilə məhşurlaşmış etüdlərin keçirilməsini vacib sayır. Çünki bütün bunlar pianoçunun, təhsil almış pianoçu fortepiano "rənglərinin" zəngin palitrasına in pianoçular dəstəkləmişlər. Məsələn, Talberqin iddiasına sahibdir. Başqa sözlə, onun ixtiyarında musiqi əsərlərinin bədii tərə, oxunaqlı səs klavişə kobud zərbə ilə deyil, yüngül və dərin ləblərini yerinə yetirmək üçün çoxlu rəngarəng koloristik ştrixlərmağın nəticəsində əldə edilir. və nüanslar var ki, çalğıda məharətlə istifadə edilir.

0 deyirdi: "Klaviaturanı "məxməri" barmaqlarla sanki bir kütlə Bu mövzu həmişə görkəmli rus pianoçularının və klassik Qərmi yoğurmaq, onu əl ilə sıxmaq lazımdır. Bu zaman klavişlər bi Avropa pianizminin inkişaf dovrünün nümayəndələrinin diqqəhilmuş deyil, əl ilə xəfifcə toxunulmuş olmalıdır.

mərkəzində olub. Dahi alman bəstəkarı Bax demişdir: "Yaxşı ifa-Oxunaqlı səsin əldə olunması üçün təkcə bu üsulla kifayətlənnı öyrənmək üçün peşəkar müğənnilərə qulaq asmaq imkanını i deyilik. Əli ağır və axıcı hərəkət etdirmək də oxunaqlı səsin ötürmək olmaz, belə ki onlardan oxunaqlı ifanı öyrənəcəksən masına kömək göstərən amillərdən biridir. Leşetski və onun Frazanın düzgün ifası üçün həmin frazanı özündə oxumaq coxbaləri buna ifa zamanı biləyi dirsək vasitəsilə qaldırıb, aşağı faydalıdır. Yayılmış kitabları oxumaq və mühakimə etməkdənsəşərkən isə biləyi sanki "dirsəklə sındırmaqla" nail olurdular. bu yolla həmişə daha çox şey öyrənərsən" (1, səh. 108).

Yuxarıda sadalananlar yenə də fortepiano oxunaqlılığının alın-Fortepianoda səsin oxunaqlılığını klavişin müxtəlif təzyiqles na tam səkildə kifayət etmir. Önəmli və sonuncu addım hər basılması ilə əldə etmək mümkündür. Lakin onu bilmək lazımısin özlüyündə melodiyaya çevrilməsi, səslərin bir-birinə uyğundır ki, klavişi itələmək, ona zərbə endirmək olmaz. İlk növbədəması, onların intonasiyada cəmləşməsindən ibarətdir. Nəticə yuxarıdan əl ilə hiss etmək, təzyiq göstərmək, bu zaman klavişterilə, birinci və ikinci üsulla əsas olan son addımı birləşdir-

dikdə, bizə gərəkli oxunaqlı səsi tam şəkildə almag mümkündür.

Fortepiano texnikasının rəngarəng tərəfi üzərində işlərkən bir aspekti -pianoçuda tamamilə rəvan çalğının formalaşmasını nəzərdə saxlamaq lazımdır. Səs xətlərinin rəvanlığı olmadan pianoçunun qarşısına səs çalarları ilə bağlı vəzifələr goymag düzgün deyil. İfaçı müəyyən uzunluqda davam edən musiqi frazalarını tam rəvan çala bilməlidir ki, növbəti mərhələyə keçid ala bilsin. Bu onun gələcək işi üçün, rəssama təmiz kətan lazım olduğu qədər lazımdır.

Pianoçunun rəvan çalğı probleminin bir tərəfi də ritmika ilə bağlıdır. Hər hansı bir çətin epizod, passai üzərindəki texniki isdən gabag musigi toxumasının ritmik hamarlanması prosesi olmalıdır. Adətən az təcrübəli pianoçular bunun kökünü hərəkət dairəsində axtarırlar, günahı "sözə baxmayan" barmaqlarda görürlər. Lakin səbəbi diggət və eşitmə gabiliyyətində axtarmag lazımdır. Cünki ifanın ritmik dayağı məhz bu cəhətdən lazımi nəzarət altında saxlanılmamışdır. Melodiyanın hər səsinin ayrılıqda oxunaqlı, düzgün götürülməsindən əlavə onların bir cümlədə, intonasiyada və frazada birləşdirilməsinə də diqqət yetirilməlidir. Frazanı düz-, 146 gün başlamaq və bunun üçün də hərəkətedici "bəzəyi" düzgün "ölcüb bicmək" lazımdır. Bəzi tələbələrin ən böyük səhvi, frazanı başlarkən ilk səsə əlin bütün güc ehtiyatını sərf etmələridir. Ancaq

frazanı tədricən, inkişaf edən hərəkətlə başlamaq daha düzgün olardı.

Lakin yenə də bu sadalananlara əməl edilməsi, musiqinin yetərincə başa düşülməsi və duyulması bütün texniki çətinliklərin aradan qalxacağı qənaətinə gəlməz. Fortepiano texnikasının elə çətin növləri var ki, illər ərzində xüsusi məşqul olunmasa, öhdəsindən gəlmək mümkün deyil.

Hər bir ifaçıya, tələbəyə "nizamsız çalğı" termini tanışdır. Əvvəllər heç də pis ifa olunmayan əsər, birdən-birə alınmır: əllərin hərəkətində çətinlik hiss olunur, qaydaya salınmış çalğı priyomlarının sistemi pozulur, ifaçının barmaqlarının hərəkəti itir, kobudlaşır və s. Belə bir fikir var ki "nizamsız çalğı" musiqi materialının öyrənilmə prosesində tez templərin düzgün istifadə edilməməsindən irəli gəlir. Bəzi hallarda doğrudan da belədir. Bəs belə anlarda nə baş verir və bunlar şagirdin, tələbənin barmaqlarının məkan dəqiqliyinə necə təsir göstərir? İ.Hofman bunu belə izah edir:

"...Xırdaca səhvlər, qüsurlar çətin fiqurların tez tempdə təkrarı vaxtı fikrimizdən yayınırlar, tez tempdə təkrarların sayı artdıqca həmin nöqsanların həcmi də genişlənir və nəticədə bütövlüklə səs palitrası təhrif olunur. Lakin bu, hələ ən pisi deyil, güman ki, hər bir təkrar zamanı biz eyni xırda səhvləri etmirik, səs palitrası tamamilə tutulur. Barmaqları hərəkətə gətirən sinir təkanları (impulsları) əvvəlcə tərəddüd içində qalır, sonra isə getdikcə zəifləyir və tamamilə sona yetişir, onda da barmaqlar - "yapışırlar!"

Göründüyü kimi, burada Hofman elə həmin diqqətsiz, səliqəsiz ifanı nəzərdə tutur (qonşu klavişlərə toxunmaq, klaviaturanın not mətninə görə nəzərdə tutulan hissələrinə düşməmək).

"Nizamsız çalğı" ilə mübarizədə Hofman belə bir təklif də irəli sürmüşdür: "...Tələbə dərhal asta tempə qayıtmalıdır. O, düzgün

təkrarların həcmi kifayət qədər olub, dolaşıq səs palitrasını ifa cının beynindən silib çıxarana qədər anlaşılmayan yerləri inadla təkrar-təkrar, aydın, səliqəli və ən başlıcası isə asta tempdə çal malıdır. Bu cür məşğələləri mexaniki tapşırıq kimi qiymətləndir mək olmaz, çünki pozulmuş təsəvvürlərin bərpasına yönəliblə Calısın ki, fikrinizdəki səs mənzərəsi aydın olsun, onda bar nagla da ona tabe olacaqlar" (2, səh. 58). Bunların hamısı music in es tetik gavrayışını zəiflədir və ifaçının texnikasına zərər yet r. Bə zən tələbələr hər əli ayrılıqda öyrənməyi ixtisar edirlər y bu d təxmini ifaya qətirib çıxarır. Çünki hər əl ayrı-ayrılıqda nə tdivir bilmir və birgə çalanda da şüurlu çalğı mexaniki çalğıyla əmz olu nur. Belə vəziyyətdə qulaq əsasən sol ələ nəzarəti itirir, sa al so əli üstələyir və sol əlin texnikası geridə qalır. Sol əl üzərində da sağ əldəki kimi diqqətlə, dəqiqliklə işləmək lazımdır. Daha çox so əlin azad, boş hərəkətinə, səslərin bərabərliyinə (eyni dərəcəda dərinliyinə) nəzarət etmək lazımdır. Məşğul olma prosesində bu nu daima xatırlamaq vacibdir.

Bütün bu sadalanan problemlər nəinki ali və orta musiqi təhsi ocaqlarının müəllim və tələbələrinin, həmçinin solist pianoçuların fortepiano incəsənəti tarixçilərinin və musiqi nəzəriyyəçilərinin böyük maraq və qizğın mübahisələrilə nəticələnir. Texnika üzə rində işin səhv yönləndirilməsi, düzgün olmayan məşqlər sonda tələbələrdə texniki defekt və çatışmazlığa gətirib çıxarır. Pianizmin metodika və təcrübəsində verilmiş texniki prinsiplərin inkişaf və davamı İ.Hofmanın və F.Buzoninin fortepiano ifasının əsasları ilə bağlı işlərin yaranmasına təkan vermişdir. Hofman və Buzonifaçının texniki bacarığının kamilləşməsini zəruri saydıqları üçün pianoçuları öz individual bacarıqlarına uyğun olaraq texnikanıra problemlərini öyrənməyə, təhlil və dərk etməyə çağırırdı.

M

a

d

at

Ədəbiyyat

- 1. Г.Нейгауз. "Об искусстве фортепианной игры: Записки педагога".
- 5-е изд. "Музыка". Moskva 1988.
- 2. Г.Коган. "Работа пианиста". Гос, муз. изд. Москва 1963.
- 3.Н.А.Султанов. "О работе над некоторыми видами фортепианной техники/терции, октавы, аккорды и скачки/ Методические рекомендации для студентов консерваторий и музыкальных училищ". Баку – 1932.

Резюме

В статье написанной Гюльнар Мирзеевой было разобрано звучание, работа над методами читки звуков, техникой фортепиано... В статье доводятся до внимания читателя советы известных музыкантов и педагогов, а так же цитаты из их методики и практики ...проблемы игры на фортепиано требует нового педагогического взгляда и решения при помощи новых методик, что так же охвачено в статье. Изученный материал может помочь студентам с проблемами в технике, а так же с проблемами в звучании. Ключевые слова: звук, фортепиано, техника, метод, практика.

Summary

This article is written by Gulnar Mirzayeva as work on piano technique, consonance, getting the sounds of melodious necessary for playing methods, investigated by means of coverage. In this article the quoites of well-known musicians, educators, consultants, experiences and methods bringing to the attention of the reader. The problems of the modern pedagogical methods of piano performance, innovationbased solution that requires attention was given to this article. The obtained results were investigated techniques in terms of sound, could be an auxiliary tool for students with difficulties. **Key words:** sound, piano, technique, method, practice.